

't Is stoer

Rieksie is een leef jonkie. Hij zit in groep veer. Ondeugend is e niet. Juffrouw wordt niet gauw hellig op hum.

"Hij kan je met zien donkere kraloogies zo gutig ankieken," zeg ze.

Maor ja, dat e slim loos is, kuj niet zeggen. Oetgespreuken dom kuj hum ok niet neuimen. Reken, dat vindt 't jonkie slim stoer. Veural de leste daogen geeit 't echt boven zien klein pettie.

As juffrouw gaangs is om sommen oet te leggen, waor vermeeinigvuldigings bij te pas kommen, dan worden zien oogies zo groot as koffieschöttelies en juffrouw wet het al percies. Hoe groter de oogies worden, hoe minder Rieksie der van snapt.

Op zekere dag nemp de juffrouw 't jonkie ies even apart bij zuk an heur taofelie veur in de klas en ze perbeert hum 't volgende sommegie dudelk te maaken.

"Als jouw moeder," zegt ze, "vijf eieren koopt en elk ei kost 10 cent, dan zegt jouw moeder niet dat $10 + 10 + 10 + 10 + 10$ vijftig cent is, maar dan zegt jouw moeder: dat is $5 \times 10 = 50$ cent. Begrijp je 't nou manneke?"

Rieksie knikt wat met zien koppie, maor zeg gien jao of nee. Juffrouw zöt wal, dat 't nog niet hielmaol gooud tot hum deurdringt, maor zeg, dat e wel weer zitten gaon mag.

Een heule poos zit 't ventie in gedachten. Ineeinen geeit 't vingerie omhoog en as juffrouw hum ankik, klinkt zien stemmegie helder deur de klas: "Juffrouw, maor mien mam kocht nooit eier, want wij hebben zölf kippen."

